

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА
070-116-287 / 08
Београд

Заштитник грађана
Zaštitnik građana

дел.бр. 5458 датум 17.7.2009. год.

На основу члана 138. став 1. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“ бр. 98/06) и члана 31. став 2. Закона о Заштитнику грађана („Сл. гласник РС“ бр. 79/05 и 54/07) у поступку контроле законистости и правилности рада Министарства за инфраструктуру - Инспекције за државне путеве Републике Србије, по притужби А.А, из З....., Заштитник грађана

УТВРЂУЈЕ

Министарство за инфраструктуру - Инспекција за државне путеве Републике Србије начинило је пропусте који проузрокују повреду права А.А, а огледају се у кршењу принципа добре управе због непоштовања основних начела и рокова прописаних Законом о општем управном поступку за доношење одлука (решења, односно закључака) по захтевима које је грађанин поднео.

На основу утврђених недостатака у раду, Заштитник грађана упућује Министарству за инфраструктуру - Инспекцији за државне путеве Републике Србије, следећу

ПРЕПОРУКУ

Потребно је да Министарство за инфраструктуру - Инспекција за државне путеве Републике Србије у законом прописаним поступцима (Закон о општем управном поступку и Закон о јавним путевима) без одлагања донесе одлуке о захтевима А.А. из З..... бр. 344-08-7093/06-12 од 25. 9. 2006. године и 344-08-2833/07-12 од 02. 8. 2007. године.

Министарство за инфраструктуру - Инспекција за државне путеве Републике Србије обавестиће Заштитника грађана, у року од 60 дана од дана пријема ове препоруке, о поступању по њој и доставити копију акта упућеног А.А, са доказом о уручењу.

Разлози:

Заштитник грађана примио је притужбу А.А, из З..... - Г....., којом указује на непоступање Инспекције за државне путеве у саставу Сектора за саобраћај Министарства за инфраструктуру. Захтевима од 25.9.2006. и 02.8.2007. године, А.А. се обратио Републичкој инспекцији за државне путеве, као органу надлежном да врши надзор над одржавањем јавних путева, да у складу са својим овлашћењима, применом чл. 89. став 1. тачка 3. Закона о јавним путевима („Сл. гласник РС“, бр. 101/05), предузме одговарајуће мере да се на деоници од Београда до Г....., регионалног пута R-100 Београд-Смедерево, санирају недостатци на које указује. Истовремено је истакао да се овај регионални пут

неадекватно одржава од стране надлежног Ј.П. „Путеви Србије“. Притужилац се претходно више пута обраћао Ј.П. „Путеви Србије“, али на своје захтеве није добио одговор.

Оцењујући да се притужба односи на повреду принципа добре управе, Заштитник грађана је покренуо поступак контроле законитости и правилности рада органа управе, о чему је актом од 03.02.2009. год., у складу са чл. 29. ст. 1. Закона о Заштитнику грађана, обавестио Министарство за инфраструктуру - Инспекцију за државне путеве. Истим актом затражено је обавештење о свим околностима од значаја за доношење оцене Заштитника грађана о оправданости притужбе, а посебно да ли је надлежни орган по захтевима А.А. бр. 344-08-7093/06-12 од 25.9.2006. године и 344-08-2833/07-12 од 02.8.2007. године донео одговарајуће решења или закључак, као и да достави доказ да је такав управни акт уредно уручен подносиоцу захтева, сходно одредбама чл. 77. и 87. Закона о општем управном поступку („Сл.лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01).

Актом бр. 344-08-02833/2007-12 од 19.2.2009. год. Министарство за инфраструктуру обавестило је Заштитника грађана да је, поступајући по пријави А.А, дало налог Надзорном органу ЈП „Путеви Србије“ да изврши проверу на терену и отклони евентуално уочене пропусте. Надзорни орган је 12.10.2007. године извршио увиђај и доставио комплетну грађевинску документацију о изведеним радовима на одржавању овог путног правца у току 2007. године. Министарство је 12.10.2007. године именованом доставило прибављену грађевинску документацију о изведеним радовима, очекујући да странка на основу ове документације утврди да је у току наведене године више пута интервенисано на овом путном правцу, у складу са планом и одобреним средствима за ову намену. Заштитнику грађана је сугерисано да је јануара 2008. године објављена студија мешовитог стручног тима састављеног од ЈП „Путеви Србије“, Министарства за инфраструктуру и МУП-а под називом „Идентификација опасних места на државним путевима Републике Србије“, као и да у овој студији није констатовано да на наведеном путном правцу постоје опасна места која угрожавају безбедно одвијање саобраћаја, из чега произилази да су притужбе и захтеви господина А.А, неосновани.

С обзиром да наведеним дописом, орган управе није одговорио на конкретна питања Заштитника грађана, односно није доставио копију решења или закључка, донетих у поступку по пријавама А.А, актом од 13.3.2009. године замољен је да своје изјашњење допуни достављањем траженог управног акта са поуком о правном леку, као и доказ да је исти уредно уручен притужиоцу. Ни уз ново изјашњење од 03.4.2009. године, Министарство за инфраструктуру није доставило тражену документацију, већ је тумачећи чл. 115. Закона о општем управном поступку констатовало да није могао бити донет одговарајући закључак, јер је у конкретном случају поступак по захтеву странке већ био започет. Образложење, због чега орган управе сматра да је била непотребна примена одредбе чл. 58. ЗУП-а (предочено као могућност), није адекватан одговор зашто А.А. није позван да евентуално уреди своје захтеве, уколико су они непрецизни или неразумљиви.

Позитивни прописи и начела добре управе захтевају од органа који врше јавна овлашћења да поступају по поднетим захтевима грађана - ако су ненадлежни да их у складу са законом одбаце, или, у оквиру своје надлежности, да их усвоје или одбију, и то у најкраћем могућем року. Стандард добре управе не дозвољава нечињење и пасивност, већ тражи активан, ангажован став органа управе према обављању послова из свог делокруга и законито вршење тих послова ради остваривања циља због кога су органу дата јавна овлашћења. „Ћутање администрације“ је по правилу акт лоше управе. Оно захтева корекцију која се обезбеђује не само тиме што је грађанину омогућено да користи правни лек због „ћутања администрације“, већ и променом става органа према обавези делотворног и ефикасног вршења поверених му

овлашћења, што се између осталог, постиже и поступцима које води Заштитник грађана.

Не упуштајући се у оцену основаности захтева које је грађанин поднео органу управе, Заштитник грађана је неспорно утврдио да Инспекција за државне путеве у саставу Сектора за саобраћај Министарства за инфраструктуру није, по наведеним захтевима А.А, донела одговарајући управни акт, што је као орган надлежан да врши надзор над одржавањем јавних путева била у обавези, сходно одредбама Закона о јавним путевима и Закона о општем управном поступку. Поступајући на такав начин, прекршила је законску обавезу да у прописаној форми и предвиђеним роковима одлучи по захтеву именованог, што је у супротности је са законом и принципима и стандардима добре управе.

На основу свих утврђених чињеница и околности, Заштитник грађана је утврдио пропуст у правилности и законитости рада Инспекције за државне путеве у саставу Сектора за саобраћај Министарства за инфраструктуру на штету остваривања права грађана и, сагласно члану 31. став 2. Закона о Заштитнику грађана, упутио органу управе препоруку ради отклањања уочених недостатака у раду, као и у циљу унапређења рада органа и спречавања сличних пропуста у будућности.

ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА

Саша Јанковић

Доставити :

- *подносиоцу притужбе*
- *у списе предмета*